

Kolme 7

Historiallista ja Kaunistä

Wirttä,

Ensimmäinen:

Sangen peräänajatelbawa

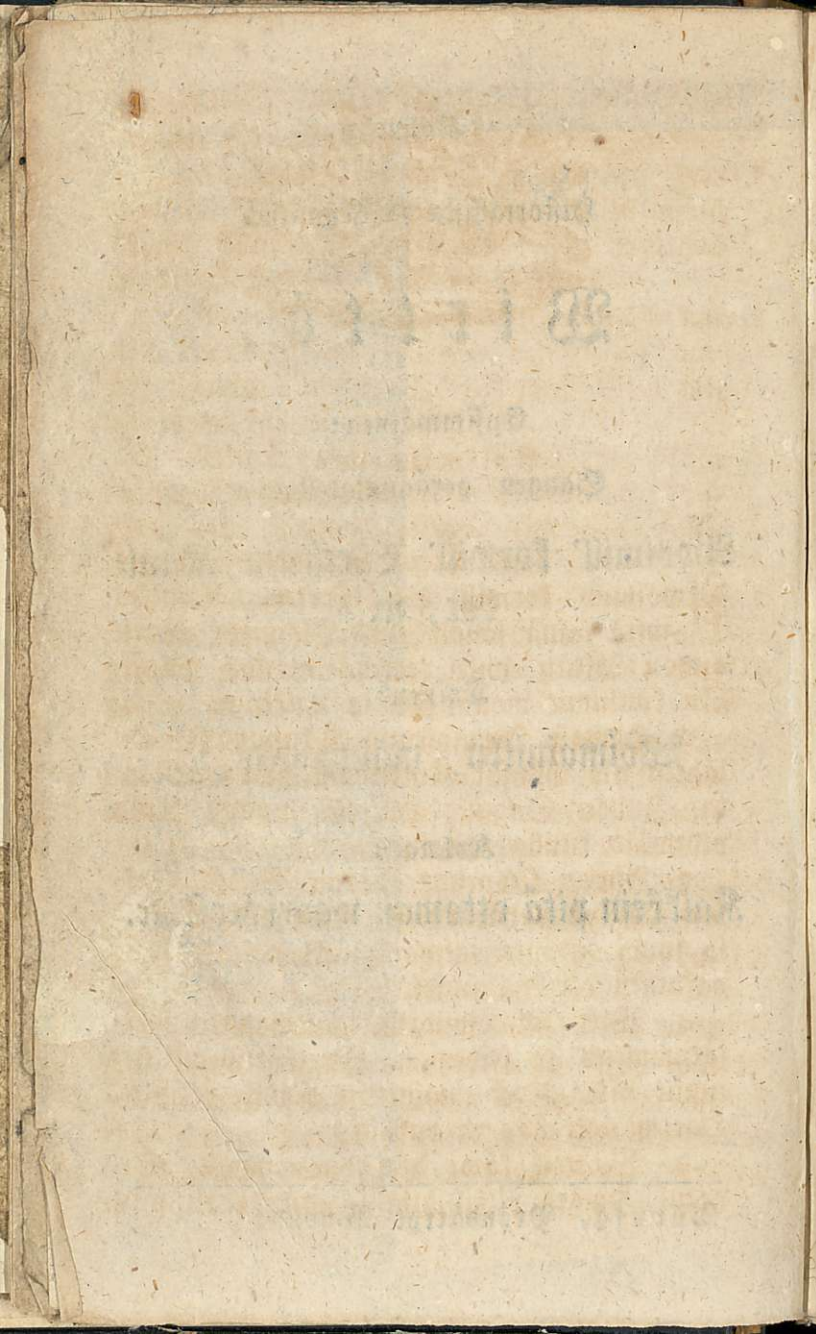
Uwoimill' korwill' Christityt Kuul-
kat, &c.

Toinen:

Woimainittu maljamäen &c.

Kolmas:

Kaikkein pitä ottaman waari Kost' &c.

Ensimmäinen:

b. 1.

Aivoimill' korvill' Christityt, Kuulkaa
mitä minä sanon nyt! Ilmoitta ihmeit
aiwon: Kuin ennen tott jo monda vuott,
On kuulunut monin Maan paikkoin.

2. Hamast Jerusalemin Kaupungist, On
lähten yri ihmisist Kulkemaan ymbäri Maa-
ta, Judan Sugust, Häijyst lugust, Kuin
pidemäld kuulla taitan.

3. Aiwan Oppenut Sاران Maast, Dok-
tor Paulus tapaturmast, Hamborin Kirko-
sa juuri, Hänen jalvoill näki paljal, Koss
pakainen oli kyll suuri.

4. Wiis sata vuotta ja tuhannen Mel-
jäkymmend' ja seikemän, Jo Christurest ku-
lunut oli. Koss mainittin Nimi JEsus,
Hartast itki hän ja rukosli.

5. Waateil käwi hän huonommill, Si-
dotul Hamell pitkil hihoil, Hiuret oli pitu

dens täyttän, Vanhay vuoden wiidenkymmenen, Ja ei wanhemmay hän näyten.

6. Englandis, Spanias ja Puolas, Italias ja Idäises Maas Tämä Mies ufiast käyne, Misä Maan-paikas hän waeldaa taas, Sen Kielen hän kohta taine.

7. Rupeis Doktor ihmettelemään, Ja hänelä kohta kyselämään, Ett talwel oli alasti; Bastais wiisist: Jerusalemist Olen minä tänne tullut.

8. Miras olin minä Suutarin, Näin kuing Christus piinattin, Sidottuna Fanguina oli, Wihoil piestin, sitt pääl ristin Hengens annoi, ja myöds kuoli.

9. Silloin minä siel muiden kans Elin heidän julmudesans, Vidin Hänen pilkkana juuri, Sitt wiel elän tänä päiwän, Tai palkka on paha ja suuri.

10. Ilkiây silloin ajattelin, Pettäjây Hänen myöds luulin, Pyysin Händ kuolemaan autta, Minä siis tein kuin parhain woin, Ett häpiäl olis tullut hautan.

11. Warhain koss Hän Duomittin, Minä kiirust kotjan juorin, Ilmotin wäellen tätä, He kazelit ja riemuisi, Ett Christuress oli suur hätä.

12. Duomitun näin minä ristin kans Christuren käywän murheisans, Lapsi wähä oli mul sylis, Tuskas ja työds siin oli Hän myöds, Waan ei apu löytny niis Kylis.

13. Aikoi tätä kuormaa kandaisans, Bertä punaista wuodattaisans, Lewätä seinän

päällä, Minä wihaisest kyll pikaisest Käskin
Hänen pahalle tielle.

14. Liiku pian, ja joudu nyt Siihen
paikkaan, kuins olet ansainut; Waan Hän
mua wastais ja sanoi Minä lewon saan,
sinä ymbäri Maan Duomio-päiwään ast
saat samoill.

15. Miwan pian panin maahan Lapsen
wähän, ja kulkemaan Rupeisin sillä hetkell;
Kahoin hartast, kuing katkerast Christus oli
kowall retkell.

16. Iso tuffa mun kohta siin, Sen het-
ken perästä käsitt, Maantie mun tahdoi pet-
tä, En osann tiet siin, Jerusalemiin, Täy-
dyi Waimon, Lapsen jättä.

17. Niin joudui kauwas muille Mail,
Kusa minä olin monda wail, Kotia wiimein
mennä aiwoin, Kuin jouduin siin katkerast
itkin, Kiwirounio siel oli waiwoin.

18. Ei ole tai suupalti Mies, Kuin kuul-
tu ombi mones ties; Hiljarens izens kät-
tä, Puheis siwiä, Menois ndyrä, Kuliar'
hänens ain näyttä.

19. Naurusa suu ei ifänäns Ole nähty
händ' eik' pettäwän Rahast ei tiedä mitän;
Waan syndiäns itke päänäns: Jumal hä-
nest murhen pitä.

20. Suuresa Wormsin Kaupungis, On
äsken nähty hän wißist Kufouris wirian
kowin, Pääns kallistain, polwens notkistain,
Sois tulewans tuonelan owin.

21. Tämä ihme ihmellinen Nis meidän
ymmärysen; ajatusten kauwas wiene, Kuit-
tengin tois, sekä puheis, Jumal juur wä-
lewä liene.

22. Armollas luulen minä niin, Ett' Ju-
mal on sen Niehen siin Panu todistajay
meille, Judalaisill, uskottomill, Ett' tulisit
autuden tielle.

23. Katk sydämmestän kauhistun, Jos
wäärän Duomion tygö istun, Ja neuwon
ahkerast juuri, Wälttämään pahoi riidoi ja
waloi, Taihk wihastu Herran se suuri.

24. Judalaiset owat sokiast, Ei ymmärrä
tätä astiat, Mutk pilkkawat Herran Nime
Waan kaikki me, kuin uskomme, Saamm
Hänest autuden imee. Amen.

Toinen:

Woi mainittu Maljamäen maja, Kust ih-
me ääni tai kaja: Ett' yksi kräpistynyt
Knapi, Katas-mylllyn jauhamaan saapi.

2. Ajall yhdell kuukaudell tawell, Niin
ettei hän monda palwell, Kansans ylds
auttamaan tätä, Eik puhettans takaisin
jättä.

3. Waan Dragonans kansa sen snällin,
Walmix walmistapi koht drällin, Tawall
ihmeteldäwäll uudell, Hamball ymbär pyö-
riwän kuudell.

4. Josa puusta ja raudast on napa, Josta konsti kaikki ei tapa, Ett nawall' pienell' kuin pinnall, Hän jauhatta isosten rinnall.

5. Kattat molemmat wielä liene, Joit madann' Mandy ymbäry wiene, Wika wäateill' wäännetyt kiini, Kosk saapuill' ei osann' oll' niini.

6. Koko rakennus tehty on todell, Tästä Mylly, kuin näkypi monell, Senkaldaissell' käsi-alall, Ett monda miell' waaditaan walall.

7. Niist, jotka kuuldelit juttuu; Kuin teki tai monesti tuttu, Kurjest' nimeld' Simon talon Anti, Luwaten edeslasketa Slantij.

8. Niin paljon kuin Dalderi Waskee, Kay sataa hän Pöydälle laskee, Jos Mylly waan Andreen päiwäy, Stuopingin Jauhoi tekisi Leiwäy.

9. Tähän asian wiel' itsensä solme, Luwaten sata Dalderi kolme, Lukia mies Lukkari aiwan Niin sälytti selkäsän waiwan.

10. Kosk laki tätä asiaa tutki, Josta wäännellän monin mutkiin, Niin Skrifwari kiufata pyhtä, Welii Weisajaa juur ilman syhtä.

11. Luullos siin' ett' saatais händ pau- laan, Syyst' siit' ett' juttu tal' laula; Waan ihop laskee hän fiini, Taritesans sowing neljä Karolini.

[Handwritten signature or scribble]

Kolmas samalla tavalla.

Kaikkein pitä ottaman waari, Kosk saa-
pull on Lukkari Jaari, Ettei Särwett',
Wiinaa taik' Tarij, Annetta häll waan
wettä klarij.

2. Sill kaikkein kuoppaa hän kaiwaa,
Korkiaa Esivaldaa myds waiwaa; Toiwom
ylönrikkay' niin aiwan, Sakkorahoist, ett
rakennais Laiwan.

3. Weljen wikoja tulis peittä, Eik' kiwe
kuorman pääll heittä, Waan paremmin
Särwetyst keittä, Joill' köyhät rawiäis
heitä.

4. Waan eip' he täst ensingän huoli,
Kosk täytet on oma suoli, Waan ambu-
wat wihansa nuoli, Pyytän Lähimmäi-
stänsä wuoli.

5. Waan Jumala siunatkon Lakij, Kuin
waarydest oikeuden haki, Ja kannetun pe-
lasti kandest, Kandajan melon
annoi myds andez.

J. J.
T. J. 14 30